

У нашем кругу братском; То је знак оног блаженства,
Које ће бити некада, Кад нађемо Очин дом.

6. С' нама с' у света невољи, Тад' нама мир Твој дајеш; -
Што си нам смрћу стек'о то Све на дар нама справљаш;
Па нек Сотона, свет и грех Напада на нас, даје страх,
И жели нас свладати; У Теби мир наш почива,
И ко се у Теб' сам узда, Тог' благост Твоја штити,
7. С' нама си Ти,- па уздисат' Нећемо залуд сада,
Несреће не бојимо с' ми На нашем путу нигда;
Ни патња ни претња врага, Нит' сама паклена врата
Неће нас надвладати: Господ ће, наш Цар и наш Бог
Који нас штити, сваког Свог, Код нас ће свуда бити
8. Код нас си Ти сад не видим, Ал' неће дуго проћи,
Па ћемо смети у радост И царство славе доћи.
Ми ћемо с Тобом бити тад', И славу Твоју там' гледат',
И славит' Твоје име, О остан' код нас, прати нас,
На путу Твом одржи нас Там' до у небо! Амин!

205. КОД ТЕБЕ ЋУ ОСТАТИ

(На глас бр. 15. 33. 36. и 51.)

1. { Код Те - бе ћу, Спа - се, о - стат',
Од Теб' ме ништ' не - ће од - бит',

Те - би ћу сваг - да слу - жит'; } Ти си
На Твом ћу пу - ту хо - дит'. }

жи - вот мог жи - во - та, Мо - је ду - ше

сјај и моћ: К'о што чо - кот сво - јим

ло - зам' Да - је жи - ћа сок и моћ.

2. Где ми може боље бити, Нег' код Тебе, кој' мени
Мноштво благодатних дара Сиромашном приправи?
Где бих мог'о бит' утјешен, Нег код Тебе, Спасе наш!
Ком на небу и на земљи Свака Ти је дата власт?
3. Где је наћи господара, Кој' Што Исус учини,
Откупи нас од свих греха Са својом часном крви?
Оном сам ја рад служити, Који за ме распет би!
У љубави и верности Веран бити до смрти.
4. Да, Господе Твој остајем у радости, жалости;
Твој остајем, Теби с' дајем За сад и у вечности.

На Твој позив ја сам справан Отићи из света тог,
Јер умрети свак' је готов Кој' се Спаса држи свог.

5. Буд' ми близу сад на земљи! Док не нагне дана ток,
Док се вече не приближи, Не спусти се тавна ноћ,
С' Благословом тад' мет' руке На уморну главу ми,
Рекав: "Сине ту је већ крај, Кој' верује там' живи!"

6. Буди са мном и тад' Спасе, Кад с'приближи хладна смрт.
К'о год хладни ваздух жесток Пред небесном зором туд'
Кад побледи око моје, Тад' обасјај духа мог',
Да радосно могу поћи У постојбу Оца свог!

206. ОТАЦ ВАС ЉУБИ

1. О бла - го на - ма, О - тац наш Љу -

би нас сви - ју сваг - да, Сва - ко - га од нас

ра - до Он На не - дра при - ма Сво - ја. Па